

DEKRET

Z OKAZJI ÓSMEGO STULECIA ŚMIERCI ŚW. FRANCISZKA Z ASYŻU OGŁASZA SIĘ SPECJALNY ROK JUBILEUSZOWY Z PRYZNANIEM ODPOWIEDNICH ODPUSTÓW CZĘŚCIOWYCH I CAŁKOWITYCH

„Strzeżcie pamięci naszego ojca i brata Franciszka, ku chwale i uwielbieniu Tego, który uczynił go wielkim wśród ludzi i uwielbił wśród aniołów. Módlcie się za niego, jak sam prosił nas przed swoją śmiercią, i módlcie się do niego, aby Bóg uczynił również nas uczestnikami jego świętej łaski.”¹

Choć nadal aktualne i skuteczne są owoce łaski Jubileuszu Zwykłego roku 2025, który właśnie się zakończył, podczas którego wszyscy zostaliśmy wezwani do stania się pielgrzymami tej nadziei, która nie zawodzi (por. Rz 5,5), oto pojawia się jego naturalna kontynuacja — nowa okazja do radości i uświęcenia: ósme stulecie szczęśliwego przejścia św. Franciszka z Asyżu z życia ziemskiego do ojczyzny niebieskiej (3 października 1226 r.).

W ostatnich latach inne ważne jubileusze dotyczyły postaci i dzieł świętego z Asyżu: ósme stulecie powstania pierwszej szopki w Greccio, skomponowania Pieśni Stworzeń, hymnu na cześć świętości stworzenia, oraz stygmatów otrzymanych na Górze La Verna, niemal nowego Kalwarii, dwa lata przed jego śmiercią. Rok 2026 będzie punktem kulminacyjnym i dopełnieniem wszystkich poprzednich obchodów: stanie się Rokiem św. Franciszka, w którym wszyscy zostaniemy wezwani do świętości we współczesnym świecie, na wzór *Seraficznego Patriarchy*.

Jeśli prawdziwe jest, że „nie ma pod niebem innego imienia danego ludziom” (por. Dz 4,12) oprócz Jezusa Chrystusa, Odkupiciela ludzkości, równie niezwykle prawdą jest, że między XII a XIII wiekiem, w czasach tzw. wojen świętych, rozluźnienia obyczajów i błędnego zapału religijnego, „narodziło się na świecie słońce”²: Franciszek, który, jako syn bogatego kupca, stał się ubogi i pokorny, prawdziwy *alter Christus* na ziemi, dając światu namacalne przykłady życia ewangelicznego i realny obraz doskonałości chrześcijańskiej. Nasze czasy nie różnią się wiele od tych, w których żył Franciszek, a właśnie w tym świetle jego nauka wydaje się dziś jeszcze bardziej wartościowa i zrozumiała. Gdy słabnie miłość chrześcijańska, gdy ignorancja i złe obyczaje szerzą się wokół, a ci, którzy głoszą zgodę między naro-

¹ Brat Elias, „List okólny o śmierci św. Franciszka”, 7 (FF 311).

² Dante Alighieri, „Boska komedia, Raj, XI, 50.

dami, czynią to częściej z egoizmu niż z prawdziwego ducha chrześcijańskiego; gdy wirtualne przewyższa rzeczywiste, a konflikty i przemoc społeczną stają się codziennością, a pokój codziennie odchodzi w niepewność i dal, Rok św. Franciszka niech pobudza nas wszystkich, każdy według swoich możliwości, do naśladowania *ubogiego z Asyżu*, do kształtowania siebie według wzoru Chrystusa i niezmarnowania postanowień minionego Roku Świętego: niech nadzieja, która uczyniła nas pielgrzymami, przemieni się teraz w gorliwość i czynne miłosierdzie.

„I w tym chcę poznać, czy kochasz Pana i kochasz mnie, jego i twojego sługę; jeśli to uczynisz, a mianowicie: aby nigdy nie było na świecie brata, który by zgrzeszył ile mógł, który po spojrzeniu w twoje oczy odszedłby bez twojego miłosiernego przebaczenia, jeśli je prosi.”³

Tymi niezwykłymi słowami, przytoczonymi w słynnej *Epistola ad quendam ministrum*, św. Franciszek nie tylko udziela pociechy i rad anonimowemu bratu, lecz przede wszystkim ukazuje i podkreśla fundamentalne pojęcie miłosierdzia, nierozzerwalnie związane z przebaczeniem i odpustem. I to właśnie przebaczenie, znane jako „Odpust z Asyżu” lub „Odpust Porcjunkuli”, Papież Honoriusz III, na wyjątkowy przywilej, udzielił osobiście Franciszkowi dla tych, którzy, po spowiedzi i Komunii, nawiedzą 2 sierpnia starą kapliczkę koło Asyżu, wzniesioną 800 lat wcześniej na „małej części ziemi” (stąd nazwa Porcjunkula).

Z tą samą hojnością i radością, jaką święty, widząc wysłuchanie swojej prośby przez Wikariusza Chrystusowego, roztaczał nad zgromadzonym tłumem podczas konsekracji Porcjunkuli, ogłaszając łaskę udzieloną, Jego Świątobliwość Papież Leon XIV, Nauczyciel naszej wiary i radości, ustanawia, że od 10 stycznia 2026 r., wraz z zakończeniem Jubileuszu Zwykłego, aż do 10 stycznia 2027 r., obchodzony będzie specjalny Rok św. Franciszka, w którym każdy wierny, na wzór Świętego z Asyżu, stanie się przykładem świętości życia i nieustannym świadkiem pokoju.

Dla pełniejszego osiągnięcia tych celów, Penitencjaria Apostolska, na mocy niniejszego Dekretu wydanego zgodnie z wolą Najwyższego Papieża, z okazji Roku św. Franciszka, przyznaje Odpust Zupełny na zwykłych warunkach (spowiedź sakramentalna, Komunia św. i modlitwa według intencji Ojca Świętego), który można również ofiarować w intencji dusz w Czyśćcu:

1.) członkom:

- Rodzin Franciszkańskich Pierwszego, Drugiego i Trzeciego Zakonu, zarówno Reguły Regularnej, jak i Świeckiej;

³ Św. Franciszek z Asyżu, „List do ministra”, 7-8 (FF 235)

- Instytutów życia konsekrowanego, Towarzystw życia apostołskiego i stowarzyszeń publicznych lub prywatnych wiernych, męskich i żeńskich, które przestrzegają Reguły św. Franciszka lub czerpią z jego duchowości, bądź w jakiegokolwiek formie kontynuują jego charyzmat;

2.) wszystkim wiernym bez wyjątku,

którzy z sercem oderwanym od grzechu wezmą udział w Roku św. Franciszka, odwiedzając w formie pielgrzymki dowolny klasztor franciszkański lub miejsce kultu na całym świecie poświęcone św. Franciszkowi lub z nim związane z dowolnego powodu, uczestnicząc tam pobożnie w obrzędach jubileuszowych lub spędzając odpowiedni czas na modlitwie i medytacji, wznosząc do Boga prośby, aby, na wzór św. Franciszka, w sercach wzbudziły się uczucia chrześcijańskiej miłości bliźniego i autentyczne pragnienie zgody i pokoju między narodami, kończąc modlitwą *Ojciec nasz*, *Wierzę*, oraz wezwaniami do Najświętszej Maryi Panny, św. Franciszka z Asyżu, św. Klary i wszystkich Świętych Rodziny Franciszkańskiej.

Osoby starsze, chore, ich opiekunowie oraz wszyscy, którzy z ważnego powodu nie mogą opuścić domu, mogą również uzyskać Odpust Zupełny, pod warunkiem wyrzeczenia się jakiegokolwiek grzechu i z zamiarem spełnienia trzech zwykłych warunków tak szybko, jak będzie to możliwe, jeśli duchowo połączą się z jubileuszowymi obchodami Roku św. Franciszka, ofiarując Bogu Miłosiernemu swoje modlitwy, cierpienia i trudności życia.

Aby taka możliwość osiągnięcia łaski Bożej przez Moc Kluczy Kościoła była łatwiejsza do wykorzystania, Penitencjaria z całą stanowczością prosi wszystkich kapłanów, zakonnych i diecezjalnych, posiadających odpowiednie uprawnienia, aby z duchem gotowości, hojności i miłosierdzia udostępniali się do sprawowania Sakramentu Pokuty.

Niniejszy dekret obowiązuje w Roku św. Franciszka. Pomimo wszelkich przepisów sprzecznych.

Dany w Rzymie, w siedzibie Penitencjarii Apostolskiej, 10 stycznia 2026 r., w wigilię Święta Chrztu Pańskiego.

L. + S.

Prot. N. 03069/2025-1360/25/I